

[Jes Lunde]

tet, men hun nåede ikke frem til side 13 i samme notat, hvor der er beregninger over SFs økonomiske politik baseret på SFs egne forudsætninger.

De viser, at vi kan få ligevægt på betalingsbalancen faktisk allerede i 1990 efter Budgetdepartementets vurdering og fastholde den i 1995, at vi kan få nedbragt arbejdsløsheden til 5½ pct. i 1990 og til 2¼ pct. i 1995. Det synes vi selv er nogle overordentlig smukke resultater.

Det, at det er baseret på SFs egne forudsætninger, betyder, at Budgetdepartementet her har lagt SFs egen politik i hele dens fulde konsekvens til grund for sine beregninger. De har sagt: o.k., SF siger, at de vil styre den offentlige sektor sådan og sådan. Det tror vi på, og så giver det de og de resultater. Vi har sagt, at vi vil gøre det og det på arbejdsmarkedet. Det tror Budgetdepartementet på, og så vil det give de og de resultater.

Det er rigtigt, at Budgetdepartementet derudover til støtte for fru Grethe Fenger Møller har lavet et regnestykke, hvor de har bombet disse forudsætninger i stykker og i stedet for indlagt nogle rent teoretiske forudsætninger, f.eks. 20 pct. årlige timelønstigninger og den slags wild west i den offentlige sektor, som ligger langt ud over, hvad SF foreslår. I denne sammenhæng er det klart, at man kan sprænge et regnestykke i stumper og stykker. Til gengæld er det stjerneklart for alle, at det er et rent politisk regnestykke, og at det ærlige regnestykke giver et ordentligt resultat for os.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Fru Grethe Fenger Møller mente ikke, at der fandtes noget alternativ til venstre for den regering, der er nu. Det var ikke nogen særlig overraskende udtalelse fra den konservative ordførers side.

Det, der var interessant, var, at fru Grethe Fenger Møller samtidig afviste klart og tydeligt, at et samarbejde hen over midten kunne være et alternativ. Det var det interessante, og på det punkt er jeg ganske enig med fru Grethe Fenger Møller. Alternativet til den nuværende regering kan aldrig blive, må aldrig blive, et samarbejde hen over midten med det parti, fru Grethe Fenger Møller tilhører, og øvrige regeringspartier.

På det punkt er vi altså enige. Vi er enige i, at alternativet består i det politiske venstre, at der må ske en klar deling i dansk politik mellem det politiske højre, som tromler frem med sine forslag i dag, og det politiske venstre. Der er vi altså enige.

Jeg tror, det er godt for den politiske debat, hvis vi endnu mere klart kan tage det udgangspunkt: det politiske højre over for det politiske venstre. Så vil det også stå klart, at fru Grethe Fenger Møller ikke har ret i, at der ikke fremstår noget alternativ. Der ville fremstå et alternativ – det håber jeg i hvert fald – også et troværdigt alternativ. De forslag, der foreligger, om forøget selskabsbeskatning, om afvikling af rentefradrag osv., kan grundlægge et troværdigt alternativ til statsministerens politik. Jeg ser, at statsministeren nikker.

Det er det, der bør være det væsentlige og hovedskillelinjen i den debat, vi skal have her i dag, og den har fru Grethe Fenger Møller med sit indlæg bidraget til kan foregå på et mere klart grundlag.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg burde have tre korte bemærkninger nu.

Hr. Dohrmann har ikke forstået noget af det hele. Det, det drejer sig om, er, at der på det finanslovsforslag, finansministeren har fremsat, for første gang er overskud på statsfinanserne. Det har socialdemokratiske regeringer ikke kunnet præstere.

At hr. Dohrmann ikke kan se, at der er skabt 210.000 nye arbejdspladser, at inflationen er gået ned, og at renten er halveret, må være hr. Dohrmanns og Fremskridtspartiets problem.

Hr. Jes Lunde siger, at vi skulle have mere tid til åbningsdebatten. Jeg mener, at vi måske skulle have mere taletid, fordi der er så mange ting, man gerne ville berøre. SFs forslag er jo gennearbejdet, og jeg mener, at de forslag, SF har lagt frem, er totalt urealistiske, hvis man er økonomisk ansvarlig.

Det kan da være, at man kan nå de resultater ud fra SFs egne forudsætninger, men det, det er beregnet på i Budgetdepartementet, er ADAM-modellen, som bliver brugt i alle sammenhænge. Der er ikke tale om en eller anden form for diskrimination over for